

Geologická naučná stezka

západní částí Českého krasu

Loděnice –

Špičatý vrch - diabas

ramenonožec

Strophoprion patera

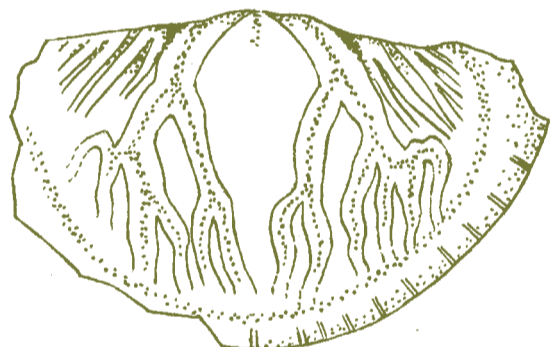
(skutečná velikost cca 5–6 mm)

ramenonožec

Ygera sowerbyana

(skutečná velikost cca 5–6 mm)

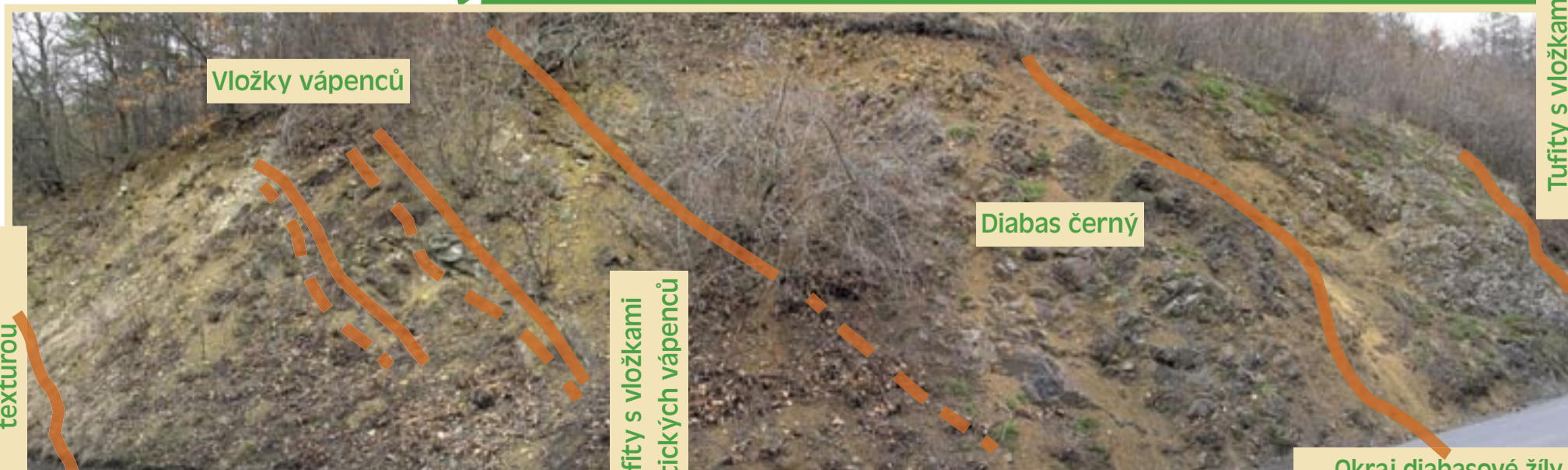

Svatojánské vulkanické centrum (silur, 427 miliónů let)

Odkryv ve vrstevnatých hnědých a nazelenalých tufitech s vložkami narůžovělých a zelenavých tufitických bioklastických vápenců patří k vrchní části motolského souvrství (homer, wenlock, silur). Vzácně se zde vyskytují ramenonožci a tabulární koráli rodu *Favosites*. V levé části odkryvu se mezi břidlice vtlčila jeden metr mocná ložní žíla diabasu s mandlovcovou texturou. V pravé části je v těchto tufitech mocná poloha vulkanické brekcie. Mezi těmito dvěma horninovými tělesy se prodrala 5 m mocná žíla jemnozrnného černého diabasu, který nemá žádné známky přeměny způsobené stykem s mořskou vodou a svým složením odpovídá suchozemským výlevným bazaltům (čedičům). Diabas obsahuje vyrostlice zelených olivínů a velké vyrostlice nepřeměněných bazických plagioklasů (živců), které jsou koncentrovány hlavně ve svrchní části žíly, kde je vyvinuta až mandlovcová textura. Výskyt tohoto typu horniny potvrzuje, že v době vrcholného silurského vulkanismu před cca 425 milióny lety dosahovala sopečná činnost nad mořskou hladinu a vytvářela ostrovy. Jedním takovým nahromaděním sopečného materiálu je tzv. svatojánské vulkanické centrum, ke kterému náleží i tento výlev.

 Loděnice – Špičatý Hill – diabase

Bedded tuffites with limestone intercalations and volcanic breccias are penetrated by the vein of fine-grained black basalt. The existence of volcanic islands emerged from the sea is proved by this effusive body.

Vložky vápenců

Diabas černý

Tufity s vložkami tufitických vápenců

Diabas s mandlovcovou texturou

Tufity s vložkami tufitických vápenců

Okraj diabasové žíly s mandlovcovou texturou

Foto: Ondřej Jäger
Design a tisk: Žaket